

найсваты-ты чувства! Чюмъ да мръморятъ разлютены всички вкупуъ. *Л. Д. 1874 р. 175.*

Мрънкамъ *гл. дм.* невятно говоря (*ср.* мръни! мръни!): Бащата сѣди сина си. Синътъ говори думи и звукове безъ значеніе.—Какво мрънкашъ тѣй, та не кажешъ ясно: „прости ма, не ща веке!“

Мрънъ! Мрънъ! звукоподражаніе невятной рѣчи: „Мрънъ, мрънъ, мрънъ!“ казва единътъ „Мрънъ, мрънъ, мрънъ“ чете другиятъ. „Назюзюкале сте са и двамина, кѣто копаче, мои, драгоцѣнни пастири черковни!“ *З. 178.*

Мръсенъ *пр.* 1) скверный, грязный, поганый: Таковыя мръсны и грѣшны думы. *Л. Д. 1869 р. 139.* Благонравіе-то ся прѣдаваше въ най-черны-ты и укорны думы и въ най-мръсны-ты цсовни. *ib. р. 160.* Найсетнѣ изъ единъ мръсенъ домъ се показа кракъ въ еврейски калеври. *Тб. 95.* Нашы мѣчителы злы кръвници Храборно и мы да побѣдимы Мръсны невяѣрны дивы поганцы! *Гл. 17.* Турско теке, мръсно бѣсовище. *ib. 46.* 2) скромный (*син.* блаженъ): Трети (дьяволе) бѣдаты мръсно (блажно), ако тая нощъ и да била презъ постентъ день, преди водоосвященіе или преди трети бѣдни вечеръ. *З. 114.* **Мръсни дни** *время святокъ, когда по вѣрованію Болгаръ господствуютъ (по ночамъ) злые души.* Мръсны дни и празници послѣ рождество Христово до Водокрыши, що наричашъ и вълчи празници, кучолакъ и проч. *Пк. 10.* Страшило, кое вѣрважъ нѣкои си Българи, чи ходи прѣзъ мръсны зѣбими дны. *Пк. XV.* **Мръсотія** *с. ж.* нечистота, мерзость: Животни пажни съ тѣзи мръсотни. *Л. Д. 1875 р. 90.* Изваждане на мръсотни (джмгосвание) по дрѣхн-тѣ. *ib. р. 109.*

Мръсж *гл. дм.* 1) оскверняю, порчу: „Гнусъ ми е тебе да кола, Да си не мърса ножове“. *З. 223.* Ако азъ да би ималъ власть, то би имъ ударилъ по петдесетъ дегенека и извадилъ би изъ главите имъ сячките гюдови меризми, а послѣ би ги изгонилъ изъ градытъ да не мърсаты чистото и доброто. *З. 196.* Той трѣбва да не мърси вече свѣтътъ и да не расипаква нашитѣ дѣца. *Ст. 39.* 2) ѣмъ скоромное: Смирни калугери страда петокъ мърсаты. *М. р. 530 (посл.).*

Мрътвецъ Мъртовецъ (*Мак.*) *с. м.* мертвецъ: За паръ мрътвецъ, за десять свѣщъ. *Ч. 158.* Накытаты съсъ кыткы мрътвецъ-тѣ, плачаты го и нарѣждаты страданія-та му и добры-тѣ му дѣла. *Ч. 41.* Твой мрътвецъ, твой и помень. *Ч. 230.* Той бѣ и мрътвецъ хубавъ. *Тб. 87.* Ти съ молямъ, Янкула Войвода, Да си легнишъ, живъ мъртовецъ (*мимый мертвецъ*) биди. *М. 159.*

Мрътвѣшки *пр.* мертвенный: Колкото повече растяха негови-тъ дѣца, него го обгръщаше единъ мрътвѣшки животъ. Той поглѣда